

Te veel water

Erwin van Herwijnen

Column door Erwin van Herwijnen

‘Er gaan meer bomen dood aan te veel water dan aan te weinig’ – een aloude wijsheid die je zo op een tegeltje kunt zetten. Dat hang je aan de muur in de bedrijfskantine van de groenploeg, om iedereen van deze wijsheid te doordringen. Maar is dat wel een goed idee?

Auteur: Erwin van Herwijnen

Is het niet eerder zo dat we de laatste tien jaar veel bomen zijn kwijtgeraakt doordat er de afgelopen zomers domweg te weinig water viel en er sproeiverboden werden ingesteld? En dan komen onze gevleugelde spintkevers, letterzetterts en dennenscheerders tevoorschijn en doen zich tegoed aan onze prachtige bomen. Dus klopt deze tegeltjeswijsheid nog wel?

Maar we laten ons natuurlijk niet zomaar aan de kant zetten door de natuur. We maken mooie groeiplaatsen voor bomen, boombunkers onder verharding en prachtige boomborders, waar we bomen tussen de mooi bloeiende onderbeplanting planten. Goed voor onze biodiversiteit en om te profiteren van het schaarse water.

Maar gek genoeg wordt ons klimaat niet droger, maar eigenlijk natter. Het probleem is alleen dat het water dat we nodig hebben niet in het groeiseizoen wil vallen, maar in de winter. De buien worden extremer, wat weer voor overlast zorgt. En wij hebben in de stad een hekel aan natte voeten, dus we willen dat water snel afvoeren.

Slimmeriken maken van de nood een deugd: ze planten prachtige klimaatbomen in mooie groeiplaatsen en zorgen ervoor dat het vele water

‘Er gaan meer bomen dood aan te veel water dan aan te weinig’

dat op straat valt in de borders loopt. Want één plus één is twee. Of niet? Als we het over een goede bodem met een gezond bodemleven hebben, bedoelen we een permeabele bodem die heel veel water kan opvangen en bergen.

Maar het is niet zo dat de bodem een oneindige buffercapaciteit heeft. Oftewel: er is een limiet aan wat de bodem aankan. Ga je over die limiet heen, dan komt de bodem in de problemen. Zeker op plaatsen waar de granulaire samenstelling erg varieert of waar te veel leem- of lutumdeeltjes in de bodem aanwezig zijn, ontstaan er grote problemen. De bodem slaat dicht en er vindt geen gasuitwisseling meer plaats. Met als gevolg dat het bodemleven en de wortels afsterven – door een teveel aan water.

Nu begin ik toch weer te geloven in de uitspraak dat er meer bomen doodgaan aan te veel water dan aan te weinig. Alleen zijn wij het zelf die dit de bomen en de bodem aandoen. Van mij mag het tegeltje dus nog even blijven hangen.

De auteur, Erwin van Herwijnen, is senior advisor bij *New Urban Standard in Amsterdam*.

BE SOCIAL

Scan, lees & deel!